

[Arbejdsministeren]

ganisation får mulighed for i sit interne sikkerhedsarbejde at trække på en bedriftssundhedstjeneste af veluddannede folk, af folk, hvis opgave det er at bistå den interne sikkerhedsorganisation, herunder altså også vore sikkerhedsrepræsentanter ude på virksomhederne.

Lawaetz (FP):

Jeg går ikke på talerstolen, fordi arbejdsministeren bærede os med at nævne os i indlægget. Jeg kommer herop, fordi venstrefløjten bliver ved med at mistænkeliggøre enhver form for hensigter, og det synes jeg ikke skal stå helt uimodsagt.

Det er, ligesom om man overhovedet ikke har fået fat på, hvad bedriftssundhedstjenesten drejer sig om. Bedriftssundhedstjenesten er – selv om vi ikke vil stemme for den – noget sundt. Det skal lyde fra en vis side, navnlig når vi bliver draget ind i det, at det er, ligesom om man slet ikke har opdaget, at den i forvejen eksisterer masser af steder på helt frivillig basis, for ligegyldigt hvad man vil beskyldte selvstændige og arbejdsgivere for, så er vi lige så interesserede i, at menneskene skal være sunde og befinde sig godt. Den eksisterer mange, mange steder i landet i forvejen, men man har selvfølgelig ikke lyst til at lægge mærke til, hvad der er sket på frivillig basis.

Når vi går imod lovforslaget, så er det med en helt anden motivering. Det er, fordi vi fortsat tror på, at man kan klare det på ordentlig vis. Det gavner ikke noget formål, at man til enhver tid kun mistænkeliggør folk, der også har reelle hensigter med hensyn til at få tingene til at gå.

Disse ord skal i hvert fald lyde fra vores parti.

Jørgen Jensen (DKP):

Det sidste indlæg forstår jeg ikke, medmindre det på grund af mine bemærkninger om arbejdsgiverne var dem, man sådan set ville forsvare.

Det er min opfattelse, at et bedre arbejdsmiljø og en bedriftssundhedstjeneste ikke gennemføres i samarbejde med arbejdsgiverne, men i kamp med de interesser, arbejdsgiverne har. Dermed være ikke sagt, at der ikke kan være enkelte arbejdsgivere, som vil have en interesse i at have ordentlige forhold

på arbejdspladsen, men Arbejdsgiverforeningen, kapitalhaverne bagved, har en interesse i at undlade at betale det, der er nødvendigt for at sikre det bedre arbejdsmiljø, og det var det, mine bemærkninger gik på.

Så er der spørgsmålet om signalet til arbejderne. Det, vi ikke vil stemme for, er den måde, arbejdsministeren har lagt frem at han vil administrere bedriftssundhedstjenesten på. Jeg pegede på, at den omfatter tilskud til arbejdsgiverne til etablering, og det betyder også, at arbejdsgiverne får meget stor indflydelse på, hvordan den skal virke. Jeg nævnte også den anden dag spørgsmålet om lægers ansættelsesforhold osv., de begrænsninger og de huller, der er i loven.

Det er derfor, vi er bange for, at dette i og for sig blot skjuler, at man ikke er kommet længere. Derfor siger vi, at vi ikke vil tage ansvar for den måde at administrere bedriftssundhedstjenesten på. Vi siger altså, at der ingen undskyldning er for, at ministeren nu kan sige, at der ikke er en lov, og vi undlader at stemme, fordi vi ikke vil stemme imod det.

Vi har fremsat et forslag om, hvordan vi mente at det skulle administreres. Det var bedre, og vi var endda så hensynsfulde, at vi ikke gik længere, end vi vidste at socialdemokratiet burde have kunnet følge os. Vi fik også nogle tilsagn fra ministeren om, at man ville give visse indrømmelser og se på det, der var i det. Alt dette har vi noteret os, men det, der er afgørende i dag, er, om den bedriftssundhedstjeneste, vi nu vedtager, skal dække over de manglende initiativer, som kunne forhindre nedslidning af menneskene, eller om den skal bruges til at sige, at vi må ændre de retningslinjer, ministeren har givet for administration af en sådan lov.

Så er der erfaringerne fra sidst. Det var rigtigt, at vi krævede udvidelse af tilsynet. Vi krævede dengang også, at fagbevægelsen skulle have ret til selv at vælge sine kontrolanter. Det blev også afvist dengang. Kendsgerningen for dem, der arbejder med disse problemer – og jeg har personligt arbejdet med det inden for de sidste år – er, at kommer man til arbejdstilsynet i dag og spørger om cirkulærer for bestemte arbejdsområder eller kritiserer, at de ikke er aktive nok, så siger de: vi har hverken penge eller personale til at leve op til de opgaver, vi har. Det er det, der bliver sagt i tilsynet i dag, i direkto-